

๕๗. ทำพิธีกงเต็กได้บุญจริงหรือ

แม่ของผมเป็นคนจีน ในช่วงวันตรุษวันสารทของชาวจีน ท่านจะเชือดไก่ ไห้วเจ้าเป็นประจำ เมื่อผมเข้าวัด ได้ศึกษาธรรมะ ก็บอกให้แม่เลิกฆ่าไก่ แต่แม่ก็ยังไม่เลิก ท่านบอกว่า “ซื้อเขามานะ มันกินไม่อร่อย” เพิ่งจะมาเลิกทำเมื่อตอนอายุย่างเข้าสู่วัยชราแล้ว

แม่ยึดมั่นในประเพณีจีนมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เรื่องการทำพิธีกงเต็ก ถึงกับสั่งไว้ว่า เมื่อท่านตายแล้วต้องทำพิธีกงเต็กให้ด้วย เมื่อท่านละโลก ผมก็ได้พยายามอธิบายกับญาติพี่น้องว่า การทำกงเต็ก ทำไปก็ไม่ได้อะไร คนที่ตายแล้วเขาต้องการบุญอย่างเดียว ซึ่งบางคนก็ให้เหตุผลว่า แม่สั่งไว้ ต้องทำตามคำสั่ง ผมก็

ให้เหตุผลว่า แม่สั่งอย่างนั้น เพราะความ
ไม่รู้ ตอนนี้ตายแล้ว แม่รู้แล้วว่า ชีวิต
หลังความตายต้องการบุญอย่างเดียว
การที่เราทำให้ดีกว่าที่สั่ง แม่น่าจะรู้สึก
ขอบคุณลูกมากกว่าผูกโกรธที่ขัดคำสั่ง
แต่ผมเพียงเสียงเดียวไม่อาจห้ามญาติพี่น้อง
ได้ ในงานศพของคุณแม่จึงมีพิธีงตึกขึ้น
ผมอยากทราบว่า คุณแม่รู้สึกอย่างไร เมื่อ
เห็นลูกๆ จัดพิธีงตึกให้ท่าน และท่านได้
รับบุญจากการทำพิธีงตึกไหมครับ

คุณครูไม่ใหญ่

ก่อนตายแม่คุณแม่จะเจ็บป่วยทรมาน
ขนาดไหน ก็พยายามนึกถึงบุญ ตามที่ลูกๆ
ได้บอกท่าน ทำให้ท่านนึกถึงบุญได้ แต่
สลับกับระลึกถึงการฆ่าเปิดโปง เพราะบาง
ช่วงท่านทรมาน ท่านก็นึกว่า ทำไมเรา

ป่วยทรمانนักนะ เราคงไปฆ่าสัตว์ตรง
โน้นตรงนี้มั้ง ก็ระลึกสลับกัน ทำให้ภาพ
เหล่านั้นมาฉายให้เห็นเป็นระยะ คือ เดี่ยว
ก็ภาพบุญเดี๋ยวก็ภาพบาป ใจของท่านจึงไม่
ถึงกับหมองแต่ก็ไม่ใสมาก ได้ไปเกิดเป็น
ครุฑ ในสวรรค์ชั้นจาตุมาหาราชิกาทันที
ไปแบบหลับแล้วตื่นอยู่กลางวิมานทอง คือ
เกิดแบบโอปปาติกะ ในหมู่ครุฑชั้นดี มีขน
สีทอง มีเครื่องประดับแบบเทพธิดา ไม่ได้
เปลือยกาย ส่วนล่างก็เป็นนก ตอนนี้อยู่ท่าน
กำลังเรียนรู้ชีวิตใหม่ที่ตนเองไปเกิด ไม่ได้
สนใจว่า ลูกจะทำพิธีกงเต็กไปให้ และ
ท่านก็ไม่ได้รู้เห็นด้วย แม้ในขณะนี้ก็ไม่ได้
สนใจเรื่องกงเต็ก ส่วนกงเต็กที่ทำไปก็ไม่
ได้เกิดบุญ ได้แค่ความสบายใจที่ได้ทำ
ตามแม่สั่ง และทำตามประเพณีที่
สืบทอดกันมา

ประเพณีการทำกงเต็กเป็นประเพณี

ของนักคิด คิดว่าถ้าตายไปแล้ว เราอยาก
จะมีอะไรเราก็ทำ อยากได้รถก็ทำกระดาด
เป็นรถ อยากมีบ้านก็ทำกระดาดเป็นบ้าน
อยากมีคนรับใช้ก็ทำกระดาดเป็นคนรับใช้
อยากมีอะไรเราก็ทำๆ ไป เผาแล้วก็จะได้
สิ่งนั้น ถ้าเป็นเรื่องจริงอย่างนั้นก็ดีสิ เรื่อง
อะไรเราจะทำอันเล็กๆ ทำทีก็เท่าสภ
าธรรมกายเลย เผาให้มันเต็มที มันเป็น
เรื่องของนักคิด ที่ตั้งทฤษฎีนี้ขึ้นมา แล้วก็
นักขาย คือ จะได้ขายอุปกรณ์ในการทำ
กับนักพิธีกรรม จะได้ทำพิธี ซึ่งเป็นทาง
มาแห่งรายได้ทางหนึ่ง ที่จะทำให้ชีวิตมี
ความสะดวกสบายขึ้น นี่เป็นอย่างนี้ แล้ว
จะไปเป็นบุญได้อย่างไร

ถ้าจะเป็นบุญ ต้องทำให้ถูกหลัก
วิชา เอามาทำบุญกับเนื่อนาบุญ ถวาย
กับพระหรือสงเคราะห์โลก ให้กับคนยาก
คนจนขัดสน